

(1854), ἐγένετο ὑφηγητὴς τῆς Ἑγχειρητικῆς καὶ Ἐπιδησιολογίας (22 Ἀπριλίου 1863), εἶτα ἕκτακτος καθηγητὴς τῆς Χειρουργικῆς (29 Ἀπριλίου 1864) καὶ τέλος τακτικὸς τῆς Χειρουργικῆς Κλινικῆς (15 Ὀκτωβρίου 1870). Ἀπέθανεν ἐν Ἀθήναις τῇ 24 Μαρτίου 1893, καταλιπὼν τὴν περιουσίαν αὐτοῦ εἰς τὸ Πανεπιστήμιον, δι' ἧς ἰδρύθη καὶ ἡ Χειρουργικὴ καὶ Γυναικολογικὴ Κλινικὴ Θεοδώρου καὶ Ἑλένης Ἀρεταίου, τὸ «Ἀρεταίειον». Διεκρίθη διὰ τὴν χειρουργικὴν αὐτοῦ δεξιότητα· ὡς ἕξοχος δὲ χειρουργὸς ἐτιμᾶτο καθ' ὅλην τὴν Ἀνατολήν.

Ἐγραψε πολλὰς πραγματείας, ἐξ ὧν σημειοῦνται :

- 1) Ἐκθεσις τοῦ κατὰ τὴν 9 Φεβρουαρίου 1859 ἐν Κορίνθῳ καὶ τοῖς πέριξ συμβάντος σειμοῦ.
- 2) Περὶ ἠλεκτροκαυστικῆς ἐφηρμοσμένης εἰς τὰς χειρουργικὰς ἐγχειρήσεις.
- 3) Über einen sehr seltenen Fall von Parasitenbildung mit Einschliessung (Parasitus pentadymus encranii), Virchow's Archiv. Bd. 23.
- 4) Ἰσχυρισμὸς ἀγωγῆ κατὰ Esmarch, 1874.
- 5) Περὶ τῶν ἐπιμελείᾳ τοῦ ἐρυθροῦ σταυροῦ νοσηλευθέντων τραυματιῶν τοῦ πολέμου 1879.
- 6) Λόγος πρυτανικὸς περὶ τῶν προόδων τῆς χειρουργίας κατὰ τὰς τελευταίας δεκαετηρίδας, 1889.
- 7) Περὶ τῆς διὰ πνευματικῆς ἀντλίας κενώσεως τῶν ἀποπάτων κατὰ τὸ σύστημα Berlier, 1888.
- 8) Περὶ τῶν ἐν Ἰταλίᾳ πανεπιστημίων.
- 9) Ὄστεοπλαστικὴ ἢ τεχνητὴ παραγωγὴ τῶν ὀστέων διὰ μεταμοσχεύσεως περιστέου ἢ ὄστου κτλ. Ἀσκληπιὸς Δ', 513.
- 10) Στατιστικὴ περὶ τῶν κατὰ τὰ ἄκρα καὶ κατὰ τῆς λιθιάσεως ἐγχειρήσεων, 1887.

Ἐκθεσίων πεπραγμένων αὐτοῦ κατὰ τὰ ἔτη 1889—1890 ἐδημοσίευσεν τῷ 1891 ὁ ἐπιμελητὴς τῆς Χειρουργικῆς αὐτοῦ Κλινικῆς ἐν τῷ νοσοκομείῳ «Ἡ Ἑλπίς» Κ. Λάμπρος.

5. **Σπυρίδων Μαγγίνας.** Ἐγεννήθη τῇ 16 Ἰανουαρίου 1839 ἐν Ἀθήναις. Ἐσπούδασε τὰ ἐγκύκλια μαθήματα ἐν Ἀθήναις καὶ ἐνεγράφη ἐν τῇ Ἱατρικῇ Σχολῇ τοῦ Ἑθν. Πανεπιστημίου γενόμενος διδάκτωρ τῷ 1861. Ἀκολούθως μετέβη πρὸς εὐρυτέρας σπουδὰς ἐργασθεὶς ἰδίᾳ εἰς τὰς Χειρουργικὰς Κλινικὰς τῆς Βιέννης καὶ τῶν Παρισίων. Τῷ 1870 ἐγένετο ὑφηγητὴς τῆς Χειρουργικῆς Παθολογίας διὰ λαμπρᾶς διατριβῆς: «Περὶ τῶν κατὰ τὸ κατώτερον ἄκρον τοῦ ὄστοῦ τῆς κνήμης γενομένων καταγμάτων», ἤρξατο δὲ τῶν μαθημάτων διὰ τοῦ ἐναρκτηρίου του λόγου: «Περὶ τῆς σχέσεως καὶ τῆς ἐπιδράσεως τῶν Φυσικῶν Ἐπιστημῶν εἰς τὴν Ἱατρικὴν», ἀνεκδότου μέχρι τοῦδε. Προήχθη εἶτα εἰς ἕκτακτον καθηγητὴν τῆς Χειρουργικῆς Παθολογίας τῇ 31 Μαρτίου 1874, ἀκολούθως δὲ κατ' Αὐγούστον τοῦ 1880 εἰς τακτικὸν καθηγητὴν, τέλος δὲ ἐν ἔτει 1893 εἰς καθηγητὴν τῆς Χειρουργικῆς Κλινικῆς, ἀντικαταστήσας τὸν Θ. Ἀρεταῖον. Ἀρχομένου τοῦ ἔτους 1898 ἀνετέθη αὐτῷ ἡ διεύθυνσις τοῦ Ἀρεταίειου. Τῷ 1881 μετέβη εἰς Χίον κατόπιν τῶν ἐπισυμβάντων ἐκεῖσε καταστρεπτικῶν σεισμῶν ἐντολῇ τῆς Ἑλλ. Κυβερνήσεως μετὰ τοῦ κ. Α. Χρηστομάνου. Ἐκθεσίων τῶν πεπραγμένων ἐδημοσίευσεν ἐν τῇ «Ὠρᾷ» καὶ τῷ «Γαλήνῳ» (1886, Νῦ 26).

Τῷ 1897 παρέσχε τὴν ἐπιστημονικὴν αὐτοῦ συνδρομὴν κατὰ τὸν πόλεμον.

